

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 671. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868175744/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Tal var for stort, blev de anbragte paa aabne Bræddevogne. Man smykkede disse Ligvogne og Baarerne med Blomster, Baand og Tørklæder; ogsaa Ligene pyntedes med Blomster; saa blev de baarne eller kørte af Sted.

Foran Slottet, paa Slotspladsen, paa Schlossfreiheit og i den saakaldte Lustgarten stod Mængden tæt. Man vilde se Kongen. Han traadte bleg ud paa Balkonen. Straks hørtes Raabene: *Giv de Fangne fri!* og man afnødte ham Befalingen til at frigive de i Slotskældrene indespærrede Fanger. Haardtsaaede blev dernæst paa Baarer bragte ind i Slotssalene og plejede der. Og nu begyndte Ligtogene at ankomme til Slottet og Synet af dem satte Masserne i vild Bevægelse. Man bar Ligene ind i de nedre Slotsrum, medens ude i Folkeforsamlingen den ene Taler efter den anden lod sig høre. Mest Tilslutning fandt Karl Gutzkow med sin Tale, der udmundede i Løsenet «Folkevæbning!» De nyudnævnte Ministre, der gik omkring iblandt Masserne for at berolige dem, men ikke opnaaede deres Hensigt, tøvede først med at indrømme Folkevæbningen, men nødtes snart dertil. Thi et Oprin, som nu fandt Sted foran Slottet, gjorde det umuligt at trodse Befolkningens Ønsker:

Et nyt Ligtog naaede til Slottet. Paa blomstersmykkede Baarer blev fire Lig baarne hen imod det; man havde blottet de Dødes blodige Saar for ved Synet at opflamme Tilskuerne til Hævn. Foran Kongens Altan holdt Bærerne stille og fordrede med vilde Raab, der fandt tusindfold Genklang: Kongen! Dronningen! — Ministrene Schwerin og Arnim søgte forgæves at tiltale Mængden; de afbrødes stadigt af Raabene: Kongen! Dronningen!

Disse traadte da ud paa Altanen og Folkets Raseri oversteg nu alle Skranker. Kongen vilde tale; men i det samme løftede Ligbærerne deres blodige Byrde højt op imod ham, og fra alle Sider lod Raabet: *Hatten af!* Kongen maatte, hver Gang et Lig kom forbi, tage Hatten dybt af*). Derfor hedder det i Freiigraths mægtige Digt *De Døde til de Levende* fra det følgende Skuffelsens Aar:

*) *Des deutschen Volks Erhebung*, S. 54. Varnhagen: *Tagebücher*. Adolf Streckfuss: *Erinnerungen aus dem Jahre 1848*. *Der Zeitgeist* 1889, Nr. 51.